

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po deželnih zborih.

Deželni zbor štajerski.

Več ko 400.000 Slovencev živi zdržema od Mure do Save, od Solčavskih planin do Sotle na Štajerskem. Dvo petini vseh prebivalcev štajerske dežele sta slovenski, a v deželnem zboru Graškem imajo Slovenci le 8 zastopnikov izmed 63 in ko bi tudi vse mestne skupine na slovenskem Štajerskem volile slovenske poslance, bilo bi jih stoprv 12. Umetni so Šmerlingovi volilni redi, a mej najumetnejšimi sta volilna reda za deželna zbora štajerski in koroški. V Celjski kmetijski skupini voli 130.000 ljudi dva poslance, v Lienzki na zgornjem Štajerji 25.000 jednega, da ne govorimo o mestnih skupinah, kjer si voli že 5000 do 6000 ljudi svojega poslanca, ali celo o veleposestvu.

Stare pritožbe, dostikrat ponavljane, a ne popravljene, kajti ušesa onih, ki bi morali odstraniti krivice, so gluha in bodo ostala gluha. Računati je torej štajerskim Slovincem in njihovim poslancem z dejanskimi razmerami in postaviti se na ono stališče, katero tudi njim zagotavlja najdražji biser, njihovo slovensko narodnost, in to stališče je državni temeljni zakon s svojim členom XIX. Ta člen je in bode še za dolgo časa jedina „magna charta“, na katero se bodo sklicevale avstrijske narodne manjšine in po kateri morajo končno doseči svojo pravico.

Slovenski poslanci v štajerskem deželnem zboru so, kakor v prejšnjih sesijah, tako tudi letos se krepko in neustrašeno borili proti naredbam in nakanam, naperjenim proti slovenski narodnosti. Že v 2. seji vprašali so g. M. Vošnjak s tovariši vlado zastran naredb deželnega šolskega sveta, ki je v vse slovenske ljudske šole uvedel obligatno nemščino. Gosp. ces. namestnik baron Kübek je obljubil, da bode odgovoril na interpelacijo, pa je tekom sesije pozabil na svojo obljubo in interpelacija je ostala brez odgovora. Morda bi bilo na mestu, da se stvar sproži v državnem zboru, tembolj, ker je tudi druga interpelacija slovenskih poslancev gledé

Ptujskega okrajnega zastopa dobila takšen odgovor iz ust gosp. namestnika, da ga bode treba razsvetljevati na višjem mestu. Slovenski poslanci so namreč vprašali, zakaj deželna vlada ni jednako ravnila po volitvah okrajnih zastopov v Celji in Ptui? na kar gosp. namestnik ni imel odgovora. Baš to vprašanje pa je najbolj važno, seveda tudi najbolj kočljivo in poslanci ga morajo ponavljati, dokler ne dobe pojasnila, je-li se je postopalo jednako ali ne?

Narodno učiteljstvo je trn v peti našim nasprotnikom. Dokler so okrajni zastopi in z njimi vred okrajni šolski sveti bili večinoma v njihovih rokah, lahko so pri predlogih in imenovanjih izbirali sebi ugodne elemente; narodne, dasi boljše učitelje pa prezirali in potiskali na slaba mesta. V poslednjih letih pa so Slovenci pridobili večino okrajnih zastopov. Treba torej drugega sredstva v ustraševanje narodnega učiteljstva. Zakonski načrt, kateri daje deželnemu šolskemu svetu oblast, učitelje premeščevati iz službenih ozirov, naperjen je naravnost proti slovenskim učiteljem. Zato so ga z vso odločnostjo odbijali slovenski poslanci ter izrekli željo, da bi ta zakon ne dobil Najvišje sankcije. Okrajni zastopi potem res ne bodo imeli druge pravice v šolskih zadevah, nego pobirati 7%no priklado za plače učiteljev, imenovala in premeščevala pa jih bodo druga oblastva.

Imenitna in velečastna za slovenske poslance bila je debata o predlogu nemške večine, da deželni zbor protestuje proti naredbi Pražakovi, ki je ukazal sodnijam na Štajerskem in Koroškem, da morajo slovenske odloke slovenski upisavati v zemljišne knjige. Kakor da bi to bilo proti zakonu in kakor da bi se dosihmal ne bilo že na tisoče slovenskih uknjižb vršilo, ropotali so v zboru proti ministru Pražaku, a morali so umolkniti nasproti izbornim govorom slovenskih poslancev, na čelu jim g. dr. Serbec, ki so vsi stopili v areno, pa so z mečem resnice in zakonitosti razbili sofistične ugovore nasprotnikov. Resolucija je sicer bila sklenena od večine, toda moralčna zmaga bila je na strani slovenskih poslancev.

Razkrivši temne strani deželnega zbora štajerskega nismo tako pristranski, da ne bi priznavali koristij nekaterih sklepov za posamične dele dežele. Kjer gre za uravnave rek, za ceste in železnice, tam deželni zbor ne šteti in pri tem odpada z bogate oblozene mize tudi za slovenski Štajer kaka drobtina. Zlasti poslednji zbor je ustrezal dolgoletni želji po železnici od Celja naprej skozi Savinjsko v Šaleško dolino. Dovolil je toliko podpore, da se bode železnica že to leto začela graditi. Poslanec M. Vošnjak, ki je v železničnem odseku se energično potegoval za to črto, dosegel je po svoji ustražnosti, da bode storjen pričetek železni progi, kazoči na Kamnik-Ljubljano.

Milo se nam je storilo, da smo v letošnjem zboru morali pogrešati moža, čegar ime je tesno zvezano z zgodovino štajerskih Slovencev, prvoboritelja iz dobe, ko je majhno število naidušenih narodnjakov vzbujalo ljudstvo iz zaspanosti ter mu udihnilo ljubezen do naroda. G. dr. Dominkuš se je žal odpovedal mandatu, katerega je skozi 18 let vestno izpolnjeval. Kdo se rad ne spominja njegovih z resnico — in pravicoljubjem nudahtenjenih govorov! Sam idealno misleč upal je prepričati nasprotnike in prisiliti jih k priznanju, da delajo krivico Slovincem. Zaman! Hudo mu je delo, da so ga sicer pazno poslušali, morda mu pritrjevali na tihem, a glasovali in postopali slej ko prej na potu germanizacije in zatiranja Slovenstva. Štajerski in vsi Slovenci obžalujejo, da je g. dr. Dominkuš zapustil častno mesto, na katero ga je slovenski narod bil postavil pri štirih volitvah.

Končavši svoj pregled o delovanji štajerskega deželnega zbora, še jedenkrat ponavljamo, da nam je jedini pot, ki nas vodi do ravnopravnosti našega jezika in do njegove popolne veljave v javnem življenji, v šolah in uradnih, odkazan po zakonu in tega pota zapirati nam ne mogó nobene še tako strastne nasprotné večine. Po tem potu hodili so naši poslanci, na zakon opirajoč se, stavili so svoje interpelacije in ne bodo odnehali, dokler se zakon, ki dovolj jasno zagotavlja vsakemu narodu njegovo

LISTEK.

Popotne črtice.

(Leta 1887.)

(Konec.)

V Fluelen-u stopiva v salonski vagon St. Gottardske železnice, dve dami z Virtsenberškega se upleteta v najin razgovor, kateri pa kmalu prepustim Francozu, ker imam dovolj opraviti z občudovanjem ozke Reuss-ske doline, z divjo reko pod seboj, z pečinami in snežniki okoli in nad seboj.

Železniška proga je tam prečudna: Skraja si v globoki dolini tik reke, — okolu tebe se dvigajo samo strme, skoro vertikalne pečine — kam hoče tu človek z železnico?

Človek pa si začne od spodaj vrtati tunel, se pregrizne skoz pečine zmirom višje in višje ob jednem pa suka pot okroglo nazaj, in glej, zgorenja tunelska luknja leži ravno nad spodnjo in po temnem tunelu je vlak napravil ravno celi krog, uprav špiralo navzgor; globoko pod seboj pa po horizontalni meri vidiš čisto blizu ravno zapuščeno progo, potem si iz nova v tunelu, in ko zagledaš zopet beli dan, zapaziš z nova pridobljene višine sredi brega zgornji konec prvega tunela, iz čisto na dnu doline tik kipeče reke zagledaš njega začetek

in vlak te zdaj zopet z prejšno predrzno hitrostjo odnese mej snežnimi vrhi naprej proti jugu!

V Göschenenu je vse natlačeno s tujci, pri obedu sta mi naši dami prizanesli mojo prejšnjo „zamišljenost“. Bila je gospa N., advokata soproge, in njena sestra iz Virtsenberga, prebivali sta čez leto v Interlackenu pri rodovini bratovi, mej tem ko je moral njen soprog že preje se vrniti k svojemu poslu, in „izleteli sta za jeden dan do Göschenena, iz katerega se imata vrniti že čez nekaj ur.

Ako človek na potovanji najde dobro društvo, dvakrat toliko uživa, kakor če je osamljen, in pri poslovu sem, se zahvalivši, še svaril gospo, kaj bi oče Bismarck rekel, če bi znal, kako sta Vi dve bili prijazne proti Francozu in Slovincu. „Oh, če bi Bismarck znal, kako sta Vidva proti nama ljubezniva in postrežljiva, ne bi mogel ničesar oporekati“ odvrne živahna Švabkinja — „sicer“ — pri stavi — „s tem gospodom mi Švabi nismo v tako bližnji zlahti, kakor menda mislite.“ — V taciš šalah je brzo minil čas. Moj tovariš pa jaz sva morala naprej, menjala sva visitne karte z damama, ter morala obljubiti jima, da jih obiščeva, kedar prideva v njijino domovino. Napotiva se proti Andermattu.

Cesta se vije proti jugu katere v serpentinah, pre-rezavajo ravni precej strni peš-potje pod seboj pa imaš deročo močno reko Reuss, katera se vali in

vije in pada po samih velikanskih granitnih skalah, kakor bi bili Cyklopi je vkup znosili, — in tako se diviš slapom, vrtincem in oblakom peneče vode. Nikoli, kar živim, še tudi nisem vidil mavrice s tako intenzivnimi krasnimi barvami, kakor na desnem bregu reke Reuss pod penečim slapom tik ceste.

Potnikov pa srečaš, da je čuda, samih elegantnih ljudi z rudečim Baedekerjem v rokah. V obče se vsem vidi veselje na obrazu, kakor gotovo tudi nama in vsaki srčni „dober dan“, odmeva nama prijazni odzdrav, — le Anglež stopa tudi tukaj z istim pustim obrazom, katerega ima pri obedu, pri delu, v koncertu — on ne gleda v tvoje oči, nego mimo tebe — v nič! Seveda ne dobi pozdrava, pa ga tudi ne išče, — naj pa hodi zmirom, resno-dolgočasno! Ljubi Anglež čudim se rad tvoji trdi volji, stanovitnosti, pa delavnosti, pa moj Bog, zakaj pa ti velevalo Tvoje šege tajiti žalost, veselje, smeh? Kaj pa uživaš na tej zemlji, če se ne upaš smejeti se, uriskati in pevati — še v prosti naravi ne, sploh, kje pa imaš svoje srce? Bog je dal človeku zraven hladnega razuma tudi čut, ne vprašaj pri svojem delu samo hladnega razuma nego tudi čut; sklepi tvoji naj bodo rezultati obeh teh faktorjev, nikoli pa samega razuma! Le hodi naprej in domišljuj si le, da Ti ni para na svetu, pogledi pa nekaj svoj tiranski agrarni feudalizem na Angležkem in Irlandskem, in uspehe svoje

narodnost resnično in dejanski ne zvrši. Slovenski narod Štajerske dežele, pa bode najbolj podpiral svoje poslance, če bode sam o vsaki priliki zahteval svoje zakonite narodne pravice. In hoc signo vinces!

Govor poslanca dr. Jurtele

v deželnem zboru štajerskem dne 17. januarja 1888 pri debati o slovenskih zemljejknjižnih uknjižbah.

Imel sem čast pripadati manjšini zemljejknjižnega odseka in zategadel sem se oglašil za besedo.

Stališče, katero zastopamo v odseku in tukaj, razložil je že poslanec J.erman. Visoka zbornica je iz tega videla, da se ne postavljamo na jednostransko narodno stališče, temveč si prizadevamo, ostati na objektivnem stališču, kar kažejo naša poročila in naši predlogi. Pustili smo na strani kompetenčno vprašanje, ker mislimo, da se niti sprožiti ne more in da ni bilo v nikaki navarnosti. Gospod poslanec J.erman lotil se je bil naloge, da označi naše stališče, in jaz imam le malo dostaviti. Poskušal je z veljavnimi zakoni dokazati, da se sme le slovenski uknjižiti, ako je sodec izdal slovensko rešitev. Navajal je dotična mesta in določbe občnega zemljejknjižnega zakona. Kako se morajo določbe zemljejknjižnega zakona v tej zadevi tolmačiti, je popolnoma jasno. Dosedaj o tem ni bilo nikakega prepornega vprašanja. Mi tudi nismo v tej zadevi sprožili nikakega prepornega vprašanja, vendar se je pa že prigodilo, da so se na Štajerskem in Kranjskem slovenske rešitve nemški uknjižile. To je dalo povod pritožbam na c. kr. nadsodišče, kateremu se je zdelo potrebno, v dopisu zahtevati pojasnila, kako da se je uknjižila slovenska rešitev v nasprotju jasnim določbam zakona, kakor je posneti iz poročila okrajnega sodišča. Mi in moji tovariši sklepamo iz tega, da visoko c. kr. nadsodišče razlaga dotične določbe zemljejknjižnega zakona ravno tako, kakor mi, in ker stojimo na tem stališču, trdimo, da ukaz nič novega ne odreja, temveč le ponavlja, kar je povedal zemljejknjižni zakon že pred leti in kar je reklo nadsodišče v specijalnem slučaju, kateri smo omenili. Zatagadel se pa tudi ne brigamo za kompetenčno vprašanje. Povedati mu moram, kakaj da dvojimo, da bi se bil izdal specijalni ukaz, in če je došel v tem tekstu, kakor leži pred nami. Uzroke je tudi povedal poročevalec manjšine in jaz nemam ničesar pristaviti. Nekaj pa moram omeniti gospodu dr. Wanisch-u, ki je trdil, da je na Spodnjem Štajerskem nastalo veliko veselje, ko se je bil objavil omenjeni ukaz. Povedati mu moram, da smo stvar prav blado vsprejeli, ker se nam je takoj z začetka zdelo sama ob sebi umljiva. Mi res ne vemo, če presojujemo ta ukaz z našega stališča, kako je mogel v nasprotnem taboru vzbuditi skrb in vznemirjenje. Poročevalec manjšine je že omenil, da stojimo na stališču, da jezik ne pripada k notranji uredbi zemljejknjižnih knjig. Jaz sem popolnoma istega mnenja, kajti popolnoma točno je določeno, kaj pripada k notranji uredbi zemljejknjižnih knjig, da sestoji iz zbirke pisem in glavne knjige, in katere oddelke ima glavna knjiga. To spada po mojem

mnenju k notranji uredbi zemljejknjižnih knjig. Zemljejknjižna knjiga je že, če je le urejena po teh predpisih, četudi še ni ničesar uknjižene, ravno tako, kakor je že trgovska knjiga, četudi vanjo še ni nič upisano, ali pa kopijska knjiga, četudi še ni nič vanjo kopovano.

Gospod dr. Wanisch se je čudil, da naši zastopniki v tej visoki zbornici neso domislili se, ko se je posvetovalo o zakonu, ki se tiče naprave novih zemljejknjižnih knjig, da bi bili predlagali, da se v zakonu izrecno določi, da se pri napravi novih zemljejknjižnih knjig in pri uknjiževanju ozira na slovenščino. Jaz nesem govoril z nobenim poslancem, kako da je to, a mislim, da je temu uzrok, ker si poslanci neso mogli misliti, da se bode treba čez nekaj let o tem prepirati, da bode čez nekaj let sploh štajerski deželni zbor rabi slovenščine ugovarjal. (Res je! na desnici.) Mika me, da bi tu nekaj spregovoril, kar se tiče jezika, pa ne bodem, kakor je storil dr. Wanisch.

Jedno bi pa opomnil, da tu ne zastopamo naših privatnih koristij, temveč mislimo, da smo v soglasi s svojimi volilci in da delamo v njihovem interesu, ako se potegujemo za pravice slovenskega materinega jezika in jih ne puščamo nikakor krčiti. Ta motiv nas vodi in noben drug. Mi nikakor ne nasprotujemo Nemcem, nikakor nečemo izriniti nemščine, temveč stojimo le na stališču: za Nemca nemško uknjiženje, za Slovenca slovensko. V tej zbornici se je naglašalo, da ni samo pravica zahtevati, v katerem jeziku ima dati odgovor sodišče. Mislim, če je pravica, zahtevati, da se tudi mi gibljemo v mejah zakona, da moremo svoje zahteve tako formulovati, kakor smo jih. Druga izvajanja dr. Wanisch-a hočem prezreti, kajti mislim, da bode nanje odgovoril oni z naše strani, ki je v to bolj poklican.

H koncu še opazim, da bodem glasoval proti predlogu večine in za predlog manjšine, ker se slednji popolnoma ujema z mojim prepričanjem.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 9. februarja

Povedali smo že včeraj, da je v **državnem zboru** včeraj dr. Knotz v imenu nemško-narodne zveze predlagal, da bi se nemškoavstrijska pogodba inartikulovala v našo ustavo. Danes nam je še omeniti, da druga dva levičarska kluba nista nič vedela, kaj namerava Knotz. Predsedstvi omenjenih klubov sta pa že naznanili nemško-narodni zvezi, da želita, da se o tem predlogu začno pogajanja med vsemi tremi klubi opozicije.

Društvo Dunajskih meščanov izreklo se je odločno proti **konfesionalni šoli**. Mladočeško društvo „Sladkovsky“ sklicalo je na prihodnjo nedeljo shod, na katerem bode razgovor o Liechtensteinovem predlogu. Več družih občin in društev se je še izreklo proti konfesionalni šoli. „Reforma“ pobija Liechtensteinov predlog, ker nikakor ni primeren za gališke razmere. Konfesionalna šola bi za dolgo ovirala asimilacijo galiških židov in po ostrila razpor med Rusini in Poljaki. Poljski klub se, kakor je upati, ne bode dal zapeljati z avto-

nomnim značajem Liechtensteinovega predloga, da bi glasoval zanj. Šolsko postavodajstvo postavljati na nezdrava tla, nasprotuje narodnim tradicijam.

Češki deželni šolski svet izvolil je odsek, kateri ima izjaviti svoje mnenje o reorganizaciji pouka nemščine na velikih gimnazijah, katero namerava naučno ministerstvo.

Vnanje države.

Na slovanofilske kroge v **Rusiji** je Bismarck govornik napravil kaj neugoden utis. Prepričali so se iz njegovega govora, da je ruska diplomacija dolgo tako plesala, kakor je Bismarck godel. Posebno je to je potro, ker Rusija še dolgo ne bode pripravljena za vojno, četudi je pomnožila vojake na meji. Vojaske krogi priznavajo, da ima zlasti organizacija železnic še vse one pomankljivostij katere so se tako čuti v poslednji vojni. Še vedno se lahko zgodi, da bode vojska v vojni ostala brez živeža, brez konj in brez vseh transportnih sredstev. Tolažijo se pa s tem, da Nemčija ne bode podpirala Avstrije, če pride zaradi balkanskih zadev do vojne.

Preiskava, ki se vrši proti v Drinopolji zaprtim Črnogorcem, kateri so nameravali napraviti ustajo v **Bolgariji**, je že več važnih stvari obelodanila. Turška policija sedaj išče, kje je zakopano orožje, namenjeno četama, ki se pripravljata, da udereta v Bolgarijo. Preiskava je pokazala, da je prejšnji črnogorski zastopnik v Carigradu vedel dobro, da Nabokov hoče udreti v Bolgarijo. Nove čete snuje baje svobodni Kazak Ašinov in neki Madjarov. Več ruskih in črnogorskih agentov se vedno potika ob bolgarske meje in dela priprave, da bi spomladini napravili ustajo v Bolgariji. Iz Varne prišla sta nedavno dva ruska častnika, jeden polkovnik in jeden stotnik, v Carigrad, in kmalu je izvedela policija, da je njihov prihod v zvezi z zbiranjem ustašev, ki imajo namen napraviti nered v Bolgariji. Policija ja je hotela prijeti, a bila sta že ubežala.

Budgetna predloga **nemškega** državnega zbora potrdila je nespremenjeno predlogo o vojaškem posojilu. Bismarck dobil je mnogo odobrovalnih telegramov in častitk vsled svojega govora v državnem zboru.

V **španskej** zbornici primerjal je Castelar narodnogospodarske razmere v Ameriki in vojaški „regime“ v Evropi in sklepal, da je Amerika zmaga Evropa. Temu so uzrok prevelike vojske, ki božajo narod in nikakor ne delajo časti. Govornik misli, da je temu kriva prisvojevalna politika, ki je spravila nemške države v nasprotje z liberalno politiko, ki je leta 1830 zavladovala v Evropi vsled sporazumljenja med Francijo in Anglijo. To politiko so pa vsi žalibog popustili 1870. leta. Castelar priporočal je nevtralnost Španje, ki naj se nikar ne meša v evropske konflikte. Vlada naj ostane nevtralna, javno mnenje naj pa zahteva razoroženje in da se Alzacija in Lorena vrne Franciji, ker sta se jej po krivici odtrgali. Integritete Marokka naj se nikdo na Španjskem ne dotakne. Španja naj se sporazume o afriški politiki s Francijo. Hu to je grajal govornik Italijo, da je pristopila k tripelalijanci. Hvalil je pa Italijo, da pušča papežu svobodo. Papežu pa svetuje, naj se odpove za zmaj posvetni oblasti, ker se ne strinja z italijanskim zjedinenjem. Njegovej papeškej avtoriteti pa tudi Italija ne bode stavila nikacih ovir.

Dopisi.

Iz Ribnice 4. februarja. [Izv. dop.] Pred dobrimi štirimi leti pozvalo je naše okrajno glavar-

kulture v Indiji, boš že se čutil, kako abotna je tvojeja Darvina teorija, da sta fizična sila in pravo identična. — Poglej malo v Azijo, kako si tam Slovan pridobiva narode in dežele — dosti manje z mečem, kakor svojo srčnostjo in pravičnostjo,

Dojdeva v Andermatt. Na pošti zahtevava dva sedeža čez sotesko „Furka“, zastoj — poštni sedeži so za dva dni naprej oddani. Na vprašanje kaj velja poseben voz, namre odgovorijo 50 frankov za 24 ur, — tedaj dobrih 25 gld.

Jaz, če tudi nerad, sem že hotel privoliti, pa Francoz mi šepče: Monsieur, laissez moi farze! — moi je suis marchand!

„Kar velja v hotelu 50 frankov, se dobi v vasi gotovo za 30 do 35 frankov.“ In zares, kmalu je dobil prav lepi voz s štirimi sedeži in dobrima konjema za 35 frankov — do hotela Belvedere pri Rhonskih lednikih. Ko se peljeva skozi vas, mimo hotela, nama miga neznan gospod, da naj obstojiva. Stopi k vozu, in vpraša, če prepustiva njemu in njegovi soprogi prosta dva sedeža v vozu proti temu, da plača pol cene. Midva privoliva, — dolina reke Reuss in cesta se obrne proti zapadu, čez poldrugo uro pridemo do bregu Furka. Možki trije hodimo peš navkreber po planinskih pašnikih, na mestih z lepim razgledom pa čakamo na osamljeno žensko in voz, dokler ne dojde po neskončnih vijugavicah.

V zapadu te zanima dolga vrsta golih strmih

pečin, pravi gotiški stolpi, čim višje prideš, tem več teh zobov se ti odkriva, zadej za njimi pa se prikažejo prav pošteni ledniki, v oči ti pada vrh, na tebi privrtnjeni strani vertikalno odrezan, črna stena pa je pokrita z debelo skorjo ledu in snega, — svobodno ceniš debelost tega tudi vertikalno odrezanega sneženega klobuka že pri steni na 30 do 40 sežnje, proti zadadu pa je ves hrbet pokrit s tem gladkim bliščečim snegom, — tamkaj je sneg gotovo še mnogo globlje — ter napolnjuje vse kotle in planinske doline. Kar tu zagledaš, to so vrhovi Rhonskih lednikov.

Pred krčmo Tiefengletscher se usedeš na voz, ker c. sta je premagala največji in najhujši del brega, in v visokem klanci te še vabijo smeje konture hotela „Furka“.

To imenitno sedlo je 2436 metrov nad morjem našli smo ga brez snega, „Rogovi“ na obeh straneh — v jugu „Mutterhörner“ na severu „Furkahörner“ pa so razen na najstrmejših krajih pokriti z večnim snegom.

Obstali smo, kajti dospevši na sedlo se ti odkrije v zapadu novi svet: Brnske orjaške planine ti molijo nasproti; na desni Finsteraarhorn in cela vrsta takih „rogov“, na levi strani drugo velikansko gorovje (Oberaarhorn, Schreckhorn itd. — v zapadu oddaljeno molijo proti nebu Wallis ske planine (Mutterhorn, Weisshorn.) —

Ach nee — jöttlich schön — wunder nett! sta se oglasila Berolinka in njen soprog, Francoz in jaz pa sva vsak po svoje njima pritrkavala, — nandušeni smo bili vsi!

Dospevši v prvem mraku do hotela Belvedere — najdemo ga zaprtega, — letos ni bil odprt čez polletje, ker je lastnik leto poprej imel izgubo!

Tukaj torej ni bilo mogoče prenočevati, moramo ali nazaj v Furko, ali naprej v hotel Rhonegletscher, kateri pa je še dobre dve uri daleč doli v Rhonski dolini. Francoz, potujoč v Genevo je seveda hotel naprej, meni je bilo precej vse jedno, Berolinec pa je hotel pohoditi v tistem hotelu znano mu rodovino — torej smo se hitro odločili za dolino. Francoski tergovec vpraša Švicarja, koliko bo več zahteval, če nas pelje tja. Švicar zahteva zopet 35 frankov, pozneje uvidevši, da toliko ne dobode 25 frankov.

„Gospodje“, se oglasi Berolinka, hajdimo peš, naj voznik prenoči tu pri Belvederu ali na Furki, — in nas tukaj počaka dopoludne, da nas vozi nazaj! Kmalu nas je pregovorila, Francoz je dal svoj kovčeg nekemu dedu, da ga je nosil, mi drugi dodamo mu najpotrebnejše reči pustivši drugo na vozu, in korakamo v veselem razgovoru naprej. Imeli smo zdaj ravno pred seboj dolnji Rhonski lednik. — Od daljnih snežnih vrhov na severni strani nizdolu po terasah čisto v dolino pod našimi

stvo v Kočvje tukajšnje obrtnike, da si ustanove obrtne zadruge. Postava ni bila glas upijočega v puščavi, temveč našla je uneta srca za to hvalevredno podjetje.

Sporazumeli so se malone vsi obrtniki Ribniške doline ter storili vse, kar je bilo v dotični postavi zahtevano za osnivanje zadrug.

Toda še sedaj spi ta zadeva v prahu pisarne c. kr. okr. glavarstva. Vse prošnje in molečivanja za to unetih obrtnikov neso našla družega odmeva, nego nekoliko nadepolnih obljub.

Ker pa je mnogo ležeče na tem, da se vendar že jedenkrat tudi pri nas uresniči to potrebno zavetišče, obračajo se revni obrtniki tem potom do sl. glavarstva, da jim vendar kmalu potrdi že tako dolgo uložena pravila.

Do sedaj ga pač ni nikakega pravičnega razmerja mej obrtnimi gospodarji in njih pomočniki — a obrtna zadruga bi uredila te neprilicnosti, ker jej je ravno to glavni namen. Sedaj pomagač nikakor ni vezan ostati pri svojem gospodarji določen čas; kedar se mu zljubi, pa odnese svoja kopita. Družega si poiskati ni tako lahko. Gotovo pa kvar ostavljenemu mojstru! Na pol izvežban pomagač šivari ter krpani na lastno roko brez patenta, ter mojstru, ki mora plačevati davek, odtrguje s tem že tako pičle dohodke.

Če nam sl. c. kr. okr. glavarstvo ne dovoli še kmalu obrtne zadruge, godila se bode nam krivica, katera nas jako boli. Več obrtnikov v Ribniški dolini.

Iz Mengša 7. februarja. [Izv. dop.] V družbi in edinosti je moč in napredek. Te zlate besede pridobivajo si tukaj pri nas vedno bolj rodovitna tla. Odkar je tukajšnji mnogočislani in velezaslužni kapelan gosp. A. Koblar oživil in ustanovil bralno društvo, jelo se je občinstvo jako zanimati za branje časopisov, kakor tudi za poučljiva nedeljska predavanja v bralni sobani. Osobna mržnja in nespametna nezaupljivost izginjata vedno bolj in bolj, izvzemši nekoliko oseb, katerim so malovredne osobnosti bolj pri srci, nego občna korist in napredek naših občanov.

Udov šteje društvo že nad devetdeset, večinoma zavednih domačinov pa tudi vrlih sosedov iz bližnje okolice. Odborova skrb in naloga je in bode, prirejati večkratne javne veselice, katere tukajšnje občinstvo zelo ljubi.

Taka veselica vršila se je v nedeljo 5. t. m. v dvorani našega občespoštovanega župana gosp. Janeza Levca. Akovavno se je omenjena veselica pričela še le ob 7. uri zvečer, prišlo je vendar toliko ljudstva, da je bila dvorana kar prenapolnjena.

Šaloigra „Ponesrečena glavna skušnja“ izpala je po vsem jako dobro. Posebno priznanje gre tu učitelju g. H. Paternostu, kateri je pod imenom Prepeličar, glumača tako izvrstno predstavljal, da je lahko vsak umel obseg imenovane igre. Omenjeni gospod pa se pri tej priliki ni le pokazal kot spretnega igralca, njemu se mora priznati tudi splošna pohvala, ker je s skromnimi sredstvi postavil in

okrasil gledališni oder jako lepo in tudi v tem pokazal svoj okus in razum. Gospodična M. Trojana še kova posnemala je gostilničarico (trmoglavka) v splošno zadovoljnost; istotako sta svoji nalogi tudi dobro izvršila posestnika J. Gregorec in A. Pezdur, predstavljajoč „blapca brez službe“, Primoža in Boštjana. Pesen starega kranjca deklamoval je gosp. Kršič jako hvalevredno. Pevci pa so ta dan tudi pokazali, da dobro napredujejo in in se pridno vadijo, kajti peli so prav pohvalno pesni, kakeršnih pričakovati nam je le od dobro izvežbanih in izurjenih pevcev, ne pa od novincev — začetnikov.

Konečno sledila je smešna loterija s času primernimi dobitki. Čisti dohodek namenjen je društvenim potrebščinam. Posebna zahvala gre tudi tukajšnemu posestniku in pekovskemu mojstru Fr. Tičarju, kateri je krasen proizvod svoje stroke kot dobitke društvu brezplačno podaril.

Ker se tukajšnje občinstvo, tolikanj zanimiva za take javne predstave, bi bilo želelo, da se pre skrbi v ta namen primerna dvorana in stalni oder. Tej splošni želji gospod župan lahko ustreže s tem, da odstrani zid mej prvo in drugo sobo, ali pa napravi vmes stekleno steno, ter tako razširi gledališni prostor za polovico. Kakor povsod, tako tudi tukaj velja pesnica: „Pod lip'co domačo najraje sedim, v domačem veselju naj najsajše živim“. Na podlagi te želje naj bi se društveni odbor pobotal z gosp. županom in si tako zagotovil primeren prostor v narodnej hiši za polje naše ljube slovenske Talije.

Iz Dola 4. februarja. [Izv. dop.] — Naše bralno društvo imelo je dne 2. t. m. Vodniku na spomin prav prijetno veselico. Govor vrlega našega g. predsednika, ki je opisaval delovanje in zasluge Vodnikov za naš rod bil je z odobravanjem vsprejet. Igra „Bob iz Kranja“ se je prav dobro igrala, k čemur so posebno pripomogli g. C. iz Ljubljane (Grabež), g. L. iz Ljubljane, g. Z. (Matiček), gospa P. (Nežika), gospodična L. iz Dola (Polonica). Deklamacija g. R. L. nam je dobro ugajala, isto tako tudi gluma „Sam ne ve, kaj hoče“, z jedno besedo vsem damam in gospodom izrekamo srčno zahvalo in želimo prav srčno, da bi se kmalu zopet ob jednaki priliki videli. — Gostov bilo je toliko, da v veliki dvorani ni bilo več prostora. Po sporedu bila je domača zabava in živahen ples. Zahvalujemo se gostom. Beričevcem, Ibancem, Ljubljancem in onim iz Ribič, kakor tudi gospodu Levcu za izvrstno postrežbo.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Stolni župnik gospod Miroslav Križnar odpotoval je za nekaj časa v Gorico, da si ondu popolnem utrdi zdravje svoje. — Gospod Gregor Jakelj, župnik v Rudniku pod Ljubljano, dobil je župnijo Cerklje na Dolenjskem.

— (Franjo Zajec †,) dobroznani akademski kipar, umrl je včeraj v svojem stanovanju na Karlovski cesti. Ob stoletnici Vodnikov postal je poznat, napravil je bil prvi kip Vodnikov, in pokojni

Toman napil je takrat „pri Žibertu“ v Gorenji Šiški nadobudnemu umetniku jako laskavo zdraviljo. Pozneje napravil je mnogo kipov prvorbiteljev naših, največ pa je delal za razne cerkve, delal neumorno do svojega konca, dasi mu delo ni donajalo zaželenega gmotnega uspeha. Lahka mu zemljica!

— (Umrli je) včeraj v Radovljici g. T. pl. Terbuho vič, praktikant pri c. kr. deželni vlad. Pred kratkim bil je iz Ljubljane poslan k okrajnemu glavarstvu Radovljiškemu in tu je zbolel za osepnicami. Smrt mladega in nadobudnega moža obuja tukaj obilo sočutja. Bodi mu zemljica lahka!

— (Umrli) dne 5. t. m. v Koprivi na Krasu po dolgi bolezni gosp. Zega Vinko, veleposestnik, ud cestnega odbora in okrajnega šolskega sveta, jako izobražen in značajan rodoljub in obče spoštovan mož. Lahka mu zemljica!

— (Prememba v Lavantinski škofiji.) C. kr. dvorski kaplan na Dunaji, g. dr. Miha Napotnik, imenovan je konsistorijalnim svetnikom. — Župnijo v Vuhredu dobil je tamošnji provizor g. Josip Črnko.

— (Društvo „Sokol“) opozarja vse one častite gospode, ki morda po kaki neljubi pomoti neso prejeli vabila za maskarado, naj blagovoljno javijo svoje ime pri kustosu čitalniškem (trafika), da se ustreže takoj njihovi želji.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) ravnokar razpošilja vabila na „Slavčevu“ maskarado, ki bode na pustno nedeljo dne 12. t. m. v prostorih čitalnične revstavaracije in pri kateri svira vojaška godba domačega pešpolka. Ustop dovoljen le vabljenim. Ustopnina za člane po 30 kr., za rodbine treh oseb 80 kr., za nečlane preje kupljene ustopnice za osebo 50 kr. zvečer pri blagajni 60 kr. Gospodje, kateri po neljubi nepriliki niso bili vabljeni, dobé lahko vabila pri gosp. podpredsedniku Josip Vidmarji, prodajalci dežnikov na Starem trgu. Ustopnice se bodo dobivale v nedeljo 12. t. m. od 3.—5. ure popoldne v čitalnični rastavraciji.

— (Na Ljubljanski gimnaziji) je v poslednjem šolskem letu 30 učencev napravilo maturo, ki so ustopili skupaj pred osmimi leti v prvi razred. Tačas je bilo v 1. razred upisanih 198 učencev, od katerih je torej zvršilo maturo le 30 ali 15 %, razmerno še veliko, kajti navadno le 12 % od prvošolcev dospé do 8. šole.

— (Šolsko obiskovanje na Kranjskem.) V preteklem šolskem letu 1886/87 je bilo na Kranjskem 63.314 otrok, ki bi po zakonu morali obiskovati šolo. Redne ljudske šole pa je obiskovalo le 49.210, šole za silo 1695, privatne šole 2226. Brez šolskega pouka je ostalo 5264 otrok. Zaradi telesnih ali duševnih hib je bilo oproščenih 787. Največje pomankanje ljudskih šol je na Dolenjskem, osobito v Krškem okraji, kjer je 400 do 500 otrok upisanih v jedno šolo, notabene jednoli dvorazrednico.

— (Na Vrhniki) bila je preteklo nedeljo izredno lepa maskarada. Gospod, ki je bil na tej veselici, nam zatrjuje, da se kaj jednacega niti v

nogami je ves svet poln raztrganega zelenkasto-modrega ledu, z zevajočimi razpoklinami, stenami, zobmi, stolpi navzdol nagnjenimi, vse to pa prečudno razsvetljeno od lune — pod ledom pa šumi voda, katera še le v dolini izstopa izpod ledene svoje strehe kot pošten potok — Rhona!...

Dve uri hodimo po vijoči se cesti od lune razsvitljeni. Naša Berolinka se precej junaško obnaša, na zadnje pridemo vsred tega zapuščenega sveta do hotela osupljivo dolgega z dvojnimi nadstropjem!

Drugo jutro se prav srčno poslovimo od francoskega svojega tovariša, ostali mi trije pa se napotimo nazaj proti Furki, — ne več po dolgočasno se vijoči cesti, nego po stranskih kratkih potih, katere pri belem dnevu nemajo nobenih nevarnostij.

Že davno sem od pajdašev izvedel, da je on dvorni godec na operi v Berlinu, da je z ženko vred privrkat zapustil ravnino, ogledat si Švice planske krasote.

Gredoč začne Berolinka govoriti o ruskih papirjih, da so zdaj tako strašno pali v kurzu, in da vladni nemški časniki tako svaré pred njimi.

Da, gospa, odgovorim, ta novi eksperiment Bismarckov me zelo zanima, in sem prav radoveden, kakšne nasledke bo imel v narodnogospodarstvenem oziru!

Pravi uspeh takega postopanja od nemške vlade je jasen, namreč, da so ruski papirji morali v kurzu pasti. Nemška vlada si je pa morala tudi biti v svesti, da bodo vsi nemški državljani, imajoči takih papirjev, mnogo zgubili premoženja, rečimo kacij 200 milijonov rubljev — in ker je nemška vlada vendar se odločila, da vkljub taki škodi sistematično diskredituje Rusijo in njeno finančno stanje, bi moral človek sklepati, da je za Nemčijo to, kar hoče doseči s tem sovražnim postopanjem, več vredno, nego 200 milijonov v premoženji nemških državljanov.

Kaj hočejo pri vas v Berlinu doseči s tem postopanjem, tó, gospa, mi sega v previsoko politiko, to bomo še le s časom izvedeli ali pogodili.

— Ne zamerite, gospod doktor, rada bi znala Vaše mnenje; vidite tudi midva imava kacij 20.000 mark v ruskih papirjih, kaj mislite, ali bi jih hitro prodala, ali pa čakala?

Gospa — občno pravilo se glasi, nikar ne prodajaj, če so kurzi nizki in če je vse v strahu, ako si prodajo zamudil pred takim časom, nego stanovitno čakaj in potrpi, če le moreš, ako dotični papirji sploh imajo kaj notranje vrednosti v sebi.

Vaš soprog je dvorni godec ima stalno službo, tudi pravico na mirovino, in kolikor iz vsega pri vas vidim, ni vse Vaše premoženje v ruskih papirjih. Ko bi Vi imeli vse v teh papirjih, bi sve-

toval, prodati jeden del, ker človek ne sme stavljati vse svoje eksistence na jedno karto, ker pa tega pri vas itak ni, bi mislil, da se držite prej imenovanega občnega pravila, — da ne prodaste nič!

Pomislite tudi, kako velevažno železnico so Rusi zdaj dozidali v Aziji, kako pametno — po Ruskem stališči pametno, — so od leta do leta povečali colnino na pr. na železo in so s tem spodbudili svoje državljane h gradbi in razširjanju svojih tovarn za izdelovanje železnega blaga. — Vi ste osupnjena gospa, da Vam kaj tacega naštevam kot uzrok, da papirje obdržite. Moj Bog, če Rusija kaj stori, kar oškoduje nemško csearstvo, ne smete misliti, da bo to tudi škodljivo Rusiji, — narobe, pišejo, da Rusi zdaj že za več ko 100 milijonov rubljev na leto manje kupujejo nemškega železnega blaga, ker ga sami doma izdelujejo. — Tudi za pavolo ne bodo več po 100 milijonov rubljev plačevali v Ameriko, ker si jo sami pridelajo v Aziji. — Nemško sovraštvo jim bo sicer sitno, pa narodnogospodarska nezavisnost je za vsako državo pravo, — torej jaz, ko bi imel ruskih papirjev, jih zdaj nikakor ne bi prodal.

Vam hvala lepa, g. doktor, odgovori Berolinka, Vi ste me silno potolažili, da Vam odkritosrčno povem, midva sva tudi teh mislij, da ne prodava teh papirjev na noben način, vsaj tako dolgo ne, dokler imajo tako nizek kurz. Vidite, predno sva se od-

mного večjih krajih ne nahaja. Mask bilo je tri in trideset, vse jako lepo in elegantno opravljene, jako živahne in dovipne. Zabava bila je splošna in zelo mikavna in je trajala do 5. ure zjutraj.

— (Delavsko podporno društvo v Trstu) priredilo je tudi letos svoj veliki ples, na katerem je bilo prisotnih nad 2000 oseb. Izmed dostojanstvenikov obiskal je ples dvorski svetnik vitez Rinaldini, župana Bazzonija pa ni bilo, ker on župani le Italijanom, Slovencev pa neče poznati. Najslajnejša točka bila je „Kolo“, katero je plesalo 12 parov, plesalci vsi v sokolskeji opravi, plesalke v krasnih slovanskih nošah.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 8. februvarja. V današnji seji poslanske zbornice minister deželne brambe predložil dodatni kredit za deželno brambo v znesku 510.130 gold. in za žandarmstvo v znesku 24.092 glđ. Naučni minister odgovoril na interpelacijo gledé srednješolskih profesorjev: Popolni odpust profesorjev, ki so poslanci, ne pretrga učiteljevanja v smislu čl. 24, točka 2 izpitnega propisa iz l. 1884., kajti velja to le za učiteljske kandidate pred nastopom definitivne službe. — Zakon o sladornem davku se odobri v tretjem branji. Dolgo debato preuzročila trgovska in plovstvena pogodba mej Avstro-Ogersko in Italijo. Poslanec Borčič ugovarjal, da Dalmacija trpi po tej pogodbi, katera adrijsko morje izroča Italiji. Poslanec Tausche razvil nazor, da pogodba konečno škoduje tudi mlinarstvu in pekovstvu na Češkem. Poslanec Bees govoril za pogodbo s političnega stališča. Trgovinski minister podarjal dobre strani pogodbe osobito gledé na trgovino z lesom, vinom in svilo, priporočal jo osobito zategadel, ker izraža gospodarski mir. Poslanec Vitezič govoril proti pogodbi ter predlagal resolucijo, naj vlada skrbi, da italijanski ribiči ne bodo ribarili v primorski vodi do jedne morske milje pri obrežji. Referent bil baron Schwegel. Predloga se je odobrila. Debate o ministrovem odgovoru gledé premogovih tarifov ni bilo, nego bode v jutrnji seji, na katere dnevnem redu je tudi avstrijska trgovska pogodba z Nemčijo.

Pariz 8. februvarja. „Republique Française“ javlja iz Rima: Vlada je sklenila, da se odpokličejo vojaki iz Afrike. Ob jednom s to naredbo se bode baje objavila nemško-italijanska zvezna pogodba. Ta vest ni posebno verjetna.

Berolin 8. februvarja. „Kreuzzeitung“ in „Post“ imata malo tolažljive vesti o zdravju cesarjevičevem. Morda bode traheotomija hitreje potrebna, nego se je mislilo.

Shanghai 8. februvarja. Ker je Hoang

peljala iz Berolina, sva bila še pri jednom najimennejših tamošnjih advokatov, in ta je nama tudi svetoval, da naj jih nikakor ne prodava. — Še jedenkrat lepo hvalo za Vaš nauk!

Ah gospa, hvale niste dolžni, nego uprav jaz sem Vam je dolžen. Vi ste mi pravili, da je jeden najimennejših Berolinskih advokatov — torej jeden najiskušenejših in najpametnejših Nemcev — Vam svetoval vkljub vsemu vriskanju v nemških vladnih časnikih — da ne prodasta ruskih papirjev, to je zame neizmerno poučljivo in zanimivo in mi zagotavlja mojo misel, da privatni nemški kapitalist ne bode šel in ne hodi po tej narodno-gospodarski vojni s svojo vlado, ker mu lastna korist velela nasprotno... hvalo Vam, gospa, na Vašem izveštji!....

Mej razgovorom sva prišla do našega voznika, ter se odpeljemo nazaj. Na vrtu pri Furki najdem nekaj planinskih malih temno-modrih gencijan, ktere podarim svoji tovarišici.

Osupnjen sem bil na veselji, katero je vzbudila ta malenkost pri gospej Berolinki! Zagotavlja mi, da v Berolinu vse njene prijateljice, katere so še bile po planinah, hranijo v svojih albumih take cvetlice, in se ponašajo ž njimi, in da je dozdej zaman iskala gencijane po švicarskih gorah, zdaj bo torej imela kaj za svoj album... bila je srečna, kakor otrok, dobivši sladkarij.

Dojdemo v Hospital. Po prav srčnem poslovu izstopim iz voza, da ukrenem čez sloviti St. Gott-hardski breg. — — —

Ho stopil čez bregove, je dva milijona ljudi v bedi in nevarnosti.

Dunaj 9. februvarja. Pri današnji volitvi županovi bil Uhl zopet izvoljen. Namestništvo razpustilo dijaško zvezo (burschenschaft) „Teutonio“.

Berolin 9. februvarja. Pri banketu brandenburškega provincijalnega deželnega zbora napil princ Viljem provinciji Brandenburg ter z nevoljo odklanjal vse slavohlepne vojne misli, ki se njemu pripisujejo. To bila bi zločinska lahkomišelnost. Toda kot vojak sklepa z besedami Bismarckovimi: Mi se bojimo samo Boga, družega nikogar!

London 9. februvarja. Bureau Reuters ima brzoglav iz San Rema: Ker je nevarnost, da se cesarjevič zaduši, sklenili so zdrav-niki traheotomijo (razparanje grla).

Razne vesti.

* (Terezijšče na Dunaji) je zaprto. Ker se širijo nepravde osepnice, je ravnateljstvo sklenilo, da se vsi gojenci na deset do štirinajst dni pošljejo na dopust.

* (Električna razsvetljava) napeljala se bode bržkone tudi v Dunajski parlament. Sedanja plinova razsvetljava prouzročuje pri večernih sejah preveč vročine in zaradi tega utegne se vsprejeti že uložena ponudba neke družbe.

* (Kralj Milan in zavarovanje na življenje.) Iz Londona se piše: V finančnih krogih se pripoveduje, da se kralj Milan pogaja z angleškimi društvi o zavarovanju na življenje za 100.000 funtov sterlingov. Angleška društva si premišljajo, bi li prevzela to zavarovanje ali ne, in so se nekda obrnila v tej zadevi na dve škotski družbi v Glas-gowu, da bi se ž njima delila glede odgovornosti in plačila.

* (Pol milijona čevljev.) Čevljarke za druge v Nemčiji dobile so naznanilo, da se bode pri njih naročilo pol milijona čevljev za one čete, ki se bodo organizovale po novi brambeni predlogi. Le člani zadržug smejo dobiti to delo, zadržuge pa jamčijo za dobro delo.

Bratje „Sokoli“,

koji se še neso odločili za maske, naj jutri v petek zvečer ob 8. uri gotovo pridejo v telovadnico, da se ondi dogovorijo o skupinah za maskarado. ODBOR.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—225)
za vse leto glđ. 4.60; za pol leta glđ. 2.30; za četrt leta glđ. 1.15.

Listnica uredništva. „Staremu naročniku“: Ker nočemo biti neuljudni, Vam odgovarjamo, da „nova ruska slovnica“, napovedana z Dunaja, še ni prišla na dan, kolikor je nam znano. Tudi ne vemo, ali je pričakovati je. Kar se ostale vsebine Vašega pisma tiče, moramo pač tako neuljudni biti, da Vam ne odgovarjamo ná-njo. Vi pač sodite, kakor kak star abderit, — ne zamerite!

Umrli so v Ljubljani:

8. februvarja: Ana Černe, posestnika hči, 1½ leta, sv. Petra cesta št. 87, za kozami. — Jurij Dolenc, posestnik, 60 let, Poljanska cesta št. 25, za kozami. — Rozalija Kolenc, krojača žena, 48 let, Vegove ulice št. 8, za kozami. — Janez Zakotnik, delavca sin, 6 mes. — Poljanski nasip št. 48, za kozami. — Fran Zajc, klesar, 66 let, Karlovska cesta št. 15, za plućnico. — Matija Kralič, gostač, 83 let, Slonove ulice št. 16, za oslabljenjem. — Fran Bär, prisiljenec, 54 let, Poljanski nasip št. 50, za vnetjem pluć.

V deželnej bolnici:

7. februvarja: Anton Mulhar, gostač, 61 let, za pljučnim emfizemom.

Tujci:

8. februvarja:

Pri Slonu: Kaiser, Schenk, Ram, Tausig z Dunaja. — Klein iz Prage, — Wozelka iz Krumlova. — Kovarik iz Grada. — Kilman iz Sela. — Šliber iz Brezja. — Ažman iz Dovjega.

Pri Maliči: Krauš, Hille z Dunaja.

Pri južnem kolodvoru: Bermann iz Lipskega. — Jonke iz Kočevja. — Goriz iz Šneperka.

Pri avstrijskem cesarji: Gettaer iz Celovca. — Schiffman iz Kropine.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. febr.	7. zjutraj	730.8 mm.	— 7.2° C	sl. svz.	d. jas.	
	2. popol.	729.1 mm.	— 0.6° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	728.4 mm.	— 4.2° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura — 4.0°, za 3.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 9. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	glđ. 78.—	glđ. 77.35
Srebrna renta	79.30	78.90
Zlata renta	108.55	108.05
5% marcna renta	93.—	92.15
Akcije narodne banke	858.—	856.—
Kreditne akcije	268.80	267.70
London	126.80	127.—
Srebro	—	—
Napol.	10.03½	10.05½
C. kr. cekini	5.98	5.99
Nemške marke	62.22½	62.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 glđ.	130 glđ. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlata renta 4%	96	55
Ogerska papirna renta 5%	92	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ.	117
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	127	40
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	90
Kreditne srečke	100 glđ.	176
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	99
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a v.	2.2	50

Iščem službe

koncipijenta

pri slovenskem odvetniku na Slovenskem, zvonaj Primorskega, v kraju, kjer je sedež kolegijalnega sodišča. — Poudbe naj se mi pošiljajo pisмено.

(96—2)

Dr. France Oblak v Gorici.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču à 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (605—15)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Marijacejske kapljice za želodec,

izvratno uplivačoe pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljive pri pomanjkanji slasti do jedij, slabem želodci, smrdeli sapi, napenjanji, kislem podirnanji, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in plesno ter se nabira preveč sleza, pri zlatenici, gnjusu in bljuvanji, glavobolji (če izvira bolečina iz želodca), kriči v želodci, zapiranji ali zabasanji, preobilenji želodca z jedjo ali pijačo, glistih, boleznih na vranihi, na jetrih ali zlate žili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.

Glavno zalogo ima lekar

KAROL BRADY v Kromerizi (Moravsko).

Marijacejske kapljice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pride vsej steklenici.

— Pristne v skoro vseh lekarnah. —

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rdeč zavitek z gorenjo varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se pride vsej steklenici, opomniti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizi.

Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Svoboda. — V Postojni: lekar Fr. Baccarich. — V Škofji Loki: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander Roblek. — V Rudolfovom: lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlju: lekar Jan. Blažek. (739—16)

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800—63)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. E. etru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).